

Tęczowa Planeta

GAZETKA ZESPOŁU SZKÓŁ NR 86
w SZPITALU DZIECIĘCYM ul. Niekłańska
i w WOJSKOWYM INSTYTUCIE MEDYCZNYM ul. Szaserów

NUMER 75
ROK SZKOLNY 2012/2013

WYDANIE Z OKAZJI ŚWIATOWEGO DNIA KSIĄŻKI

Czyta babcia, czyta dziadek,
Czyta cały tłum sąsiadek,
Czyta siostra, czyta brat,
Nad gazetą piesek siadł,
Kot też mruczy nad książeczką
(Jakby pił wspaniałe mleczko)...(...)
Chwytam książkę i zasiadam.
Książka pięknie opowiada.
Wyobraźnia w podróż rusza.
Aż się cieszy moja dusza.

Czytam książki duże, małe,
Cienkie, grube, śmieszne całe
Albo smutne, czemu nie.
Świat nie zawsze śmieje się.
Czasem wrzuszam się do też.

Będę czytać całe życie.
Głośno, cicho, jawnie, skrycie.
Książka mi otwiera świat,
Z książką żyję za pan brat.

*Nie boję się grubej książki****

23

kwietnia

Światowy Dzień Książki i Praw Autorskich

Światowy Dzień Książki i Praw Autorskich zawsze staramy się obchodzić w sposób szczególny. W tym roku chcemy zaprosić dzieci w niezwykłą podróż do świata wierszy... Nie bez powodu. Przypominamy, że **rok 2013 jest Rokiem Juliana Tuwima**.

Na stacji stoi już *Lokomotywa*, więc odjeżdżamy...

Nasz pociąg nie jest super szybką, nowoczesną maszyną. Będzie dużo czasu na podziwianie krajobrazu. Za oknem wiosna. „*Płynie, wiję się rzeczka, jak niebieska wstążeczka...*” Wszędzie budzi się do życia przyroda. Rano padał przecież *Kapuśniaczek*¹. Słychać koncert nadawany z *Ptasiego radia*.

Słońce grzeje, widać ludzi pracujących w ogródkach. W jednym z nich jest ich nawet całkiem sporo. Z czymś mocno się siłują...

Drogą idzie beztrzesko chłopiec. Coś niesie w worku na plecach. Ktoś położył się na łące i z rozmarzoną twarzą

przygląda się obłokom... Przy drodze kręcą się w kółko dwaj chłopcy. Mały wyraźnie usiłuje wytrzymać tempo większego... Inny chłopak wspina się po drzewie, dziewczynka skacze na skakance, drogą kaczki wędrują gęsiego... Coś dzieje się na niebie. „*Śmigło kręci się jak fryga i samolot w górę dźwiga*”. Czyżby nie było w nim pilota? Uwagę podróżnych odwraca jednak pewien starszy pan. Biega od przedziału do przedziału i szuka okularów. W jednym z przedziałów ktoś bez przerwy

wyśpiewuje: „*Trala, trala, tralalala, tralalala, trala, trala!*”. Ale chyba zbliżamy się do stacji. Na peronie wielka postać. To słoń. Na trąbie ma supelek. Szykuje się do powitalnego przemówienia.

„*No... chciałem...(...) Nie wiem! Już zapomniałem*”. Oficjalnego powitania nie będzie, ale warto popatrzeć na pociąg, którym podróżowaliśmy. Jest bardzoooooo długi. Z trudem dadzą się

„*A tych wagonów jest ze czterdzieści, sam nie wiem, co się w nich jeszcze mieści...*”

W tekście, obok wierszy wymienionych z tytułu, pojawiają się informacje o co najmniej 12 innych autorstwa Juliana Tuwima. Spróbuj odgadnąć kilka z nich.

Opracowała: Joanna Brandys

(...) A zobaczyłem
Ten świat uroczy,
Gdy miałem właśnie
Przymknięte oczy.

Gdym je otworzył,
Wszystko się skryło
I znów na świecie
Jak przedtem było. (...)

Julian Tuwim „Cuda i dziwy”

¹ („...młodziutki deszczyk, fruujące kropki, co by strasznie chciały być dorosłym deszczem.”)

U NAS W FILII...

W OCZEKIWANIU NA WIOSNĘ....

W tym roku wiosna - według wyliczeń astronomów - powinna pojawić się u nas już 20 marca. Ale nikt z nas jej jeszcze nie zauważył. Dlatego, żeby wiosna rozgościła się tak naprawdę, zdecydowaliśmy wypełnić coroczny zwyczaj. Wszyscy na pewno wiedzą, o czym mówimy: musimy pożegnać zimę i pozbyć się jej. Uosobieniem tejże jest Marzanna. Zanim jednak to nastąpiło, postanowiliśmy sprawdzić naszą wiedzę dotyczącą wiosny. Zrobiliśmy to za pomocą różnych zabaw i konkursów, przygotowanych dla nas przez panią nauczycielkę. Rozwiązaliśmy różne zagadki, weryfikowaliśmy naszą znajomość przysłów związanych z wiosną, sprawdzaliśmy, jaką jest nasza kondycja fizyczna po długiej zimie (okazało się, że nawet niezła). Spróbowaliśmy też wykonać z papieru pierwsze wiosenne kwiaty – przebiśniegi. Wykazaliśmy się też wena twórczą, tworząc wiersze o wiosnie, których wersy miały już zapisane pierwsze litery, w postaci pionowo odczytanego napisu WIOSNA. Tak jak zaplanowaliśmy - na zakończenie naszego spotkania – utopiliśmy nasz symbol zimy- Marzannę. Teraz mamy nadzieję, że już wkrótce wszyscy zobaczymy długo wyczekiwaną WIOSNĘ.

Wszędzie zielono

I wesoło

O ile kwiatów jest wokoło

Słońko pięknie świeci

Nie nudzą się dzieci

Ale się cieszymy, bo już nie ma zimy

Weronika Jatkowska

Olga Włodarska

Uczniowie filii Zespołu Szkół nr 86

Opracowanie:

nauczyciel języka polskiego - Małgorzata

Kazimierz-Drażba

Instrumenty znane i nieznane

Marimba to rodzaj ksylofonu z rezonatorami z tykw. Inna nazwa marimby to marimbafon. Instrument ten jest obsługiwany zwykle przez kilku wykonawców. Na marimbie grali początkowo Murzyni afrykańscy, potem muzycy w Ameryce Środkowej. Marimba jako marimbafon weszła do grupy instrumentów perkusyjnych orkiestry.

Katarynka to instrument mechaniczny. Ma piszczałki, miech, wałek melodyczny i mechanizm rozdzielający powietrze. Kataryniarz za pomocą korby wprawia w ruch miechy i wałek melodyczny z drewnianymi kołeczkami lub drucikami. Otwierają one kanały dla strumienia powietrza wchodzącego do piszczałek. Katarynka rozpowszechniła się w XVIII w. Obecnie jest atrakcją turystyczną większych miast.

Wiolonczela – instrument smyczkowy (tonowo-basowy) budowany na wzór skrzypiec. W muzyce ludowej wiolonczela nazywana jest basami. Na instrumencie tym gra się w pozycji siedzącej, wiolonczela posiada nóżkę, która podtrzymuje instrument. Ma 4 struny i dwukrotnie dłuższy korpus niż skrzypce. Wiolonczela jest często używana do gry solowej, a także w orkiestrach i zespołach kameralnych.

Opracowała: Joanna Podemniak

Słowniczek liturgiczny

Kielich – ozdobne, zazwyczaj drogocenne naczynie, używane podczas Mszy Świętej. W kielichu zostaje zmieszane wino z odrobiną wody. W czasie konsekracji kapłan wypowiada nad kielichem słowa przeistoczenia, na mocy których wino staje się Krwią Chrystusa. Po raz pierwszy, Jezus przemienił wino w swoją Krew podczas ostatniej wieczerzy. Polecił uczniom czynić to na swoją pamiątkę.

Patena – naczynie liturgiczne używane podczas Mszy Świętej, wykonane z tego samego tworzywa co kielich (najczęściej ze złota), mające kształt miseczki lub talerzyka. Na patenie znajduje się chleb, który po przeistoczeniu staje się Ciałem Chrystusa.

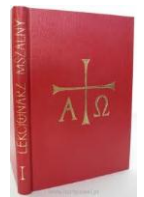
Patena komunijna – jest to metalowy okrągły talerzyk, trzymany przez ministranta podczas Komunii Świętej.

Mszał – księga liturgiczna zawierająca stałe i zmienne modlitwy celebransa, czyli kapłana odprawiającego Mszę Świętą.

Lekcjonarz – księga liturgiczna zawierająca fragmenty z Pisma Świętego odczytywane podczas Liturgii Słowa w czasie Mszy Świętej. Lekcjonarz dzieli się na tomy:

- Tom I zawiera teksty przewidziane na Adwent i okres Narodzenia Pańskiego
- Tom II – teksty na Wielki Post i okres wielkanocny
- Tom III – teksty na okres zwykły od 1 do 11 tygodnia (okres zwykły ma 34 tygodnie)
- Tom IV – teksty na okres zwykły od 12 do 23 tygodnia
- Tom V – teksty na okres zwykły od 24 do 34 tygodnia
- Tom VI zawiera teksty własne i wspólne o świętych (uroczystości, święta i wspomnienia: Najświętszej Maryi Panny i świętych – Apostołów, męczenników, pasterzy, Doktorów Kościoła, dziewic); msze na poświęcenie kościoła.
- Tom VII – teksty na msze wotywny, o zmarłych, pogrzebowe, obrzędowe (przy udzielaniu sakramentów)
- Tom VIII – teksty na msze za zmarłych (pogrzebowe); jest to tak zwany lektionarz żałobny
- Lekcjonarz maryjny - dodatkowy tom lektionarza mszalnego do Zbioru Mszy św. o Najświętszej Maryi Pannie

Opracował: ks. Robert Mikusek

W gazetce wykorzystano:

- wiersze: „Nie bój się grubej książki” (autor nieznany) , fragment wiersza J. Tuwima „Cuda i dziwy”

Redakcja: I. Kowalczyk, M. Lewkowicz, J. Podemniak, ks. R. Mikusek, J. Brandys, M. Kazimierz-Drażba